

сврѣшоватъ въ им. надежъ на мякъ бѣлѣгъ ъ, или на полугласнѣ ѣ, въ вин. надежъ ся сврѣшоватъ на я, а въ зват. на ю. Напр. Им. царь, ратай; вин. царя, ъ, ратая, ѣ; зват. царю, ратаю.

2-ро правило. Многосричны-ты имена, што ся сврѣшоватъ на твердѣ бѣлѣгъ ъ, въ мн. брой им. и зват. надежъ правятъ на и, а вин. на ѣ. Напр. Им. и зват. народи; вин. народы. А имена, што ся сврѣшоватъ на мякъ бѣлѣгъ ъ, или на полугласнѣ ѣ, им. и зват. надежъ правятъ на е, а вин. на и. Напр. Им. и зват. учителие, повоюе; вин. учители, повои.

3-те правило. Едносричны-ты имена, што ся сврѣшоватъ на твердѣ бѣлѣгъ ъ, правятъ мн. брой на ове (родъ, родове); а имена, што ся сврѣшоватъ на мякъ бѣлѣгъ ъ, или на полугласнѣ ѣ, правятъ на еве и еве (кошъ, кошеве, рай, раево).

Бѣлѣжка. Нѣкой едносричны имена имѣтъ въ мн. брой двойно окончание: царю, цареве; колю, колове.

4-то правило. Имена, што ся сврѣшоватъ на гъ, къ, хъ, измѣняватъ въ надежи-ты г на ж или на з, к на ч или на ц, х на ш или на с, когато дойдѣтъ тѣмъ букви прѣди гласнѣ е или и. Напр. Бѣлѣгъ, бѣлѣже, бѣлѣзи; войникъ, войниче, войници; сиромыхъ, сиромаше, сиромаси.

5-то правило. Имена, што имѣтъ въ послѣднѣ-тѣхъ си сричкѣ букви ъ, ъ, е, изхверѣнѣтъ тѣмъ букви въ зват. надежъ и въ мн. брой. Напр. Старыцъ, старче, старци; орелъ, орле, орли.

Бѣлѣжка. Имена на ѣ въ зват. надежъ измѣняватъ ѣ-то на и: кумеѣ, кумче.

6-то правило. Имена, што ся сврѣшоватъ